

**การเสริมสร้างพฤติกรรมการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมของนักศึกษาครู
สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ด้วยกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ โดยใช้แนวการสอนแบบไฮสโคป**

PROMOTING APPROPRIATE ASSERTIVE BEHAVIOR AMONG STUDENT TEACHERS IN EARLY
CHILDHOOD EDUCATION THROUG MOVEMENT AND RHYTHM ACTIVITIES USING THE HIGH
SCOPE TEACHING APPROACH

ธนพร แถวไรสง

Tanaporn Thaewthaisong

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

Thepsatri Rajabhat University

Email: tanaporn.t@lawasri.tru.ac.th

Received 23 January 2025; Revised 6 March 2025; Accepted 25 March 2025.

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เสริมสร้างพฤติกรรมการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมของนักศึกษาครูสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยด้วยกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ โดยใช้แนวการสอนแบบไฮสโคป 2) เปรียบเทียบพฤติกรรมการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมของนักศึกษาครูสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ด้วยกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ โดยใช้แนวการสอนแบบไฮสโคป กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือนักศึกษาครูสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี จำนวน 25 คน เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนการสอน (มคอ.3 รายวิชาลีลา จังหวะ และการเคลื่อนไหวสำหรับเด็กปฐมวัย) และแนวการสอนแบบไฮสโคป จำนวน 10 แผน 2) แบบทดสอบกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ 5 กิจกรรม 3) แบบประเมินพฤติกรรมการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม แบบตรวจสอบรายการจำนวน 5 ข้อ 15 คะแนน สถิติที่ใช้ คือ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที ผลการวิจัย พบว่า 1) นักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ที่ได้รับการที่ได้รับการจัดกิจกรรมเสริมสร้างพฤติกรรมการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมด้วยกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ โดยใช้แนวการสอนแบบไฮสโคป มีพฤติกรรมการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมมากขึ้น 2) เปรียบเทียบจากผลต่างของคะแนนพฤติกรรมการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมของนักศึกษาครูสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ด้วยกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ โดยใช้แนวการสอนแบบไฮสโคป หลังทำกิจกรรมมีคะแนนสูงกว่า ก่อนการจัดกิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

คำสำคัญ: พฤติกรรมการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม; กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ; แนวการสอนแบบไฮสโคป

Abstract

This research aimed to 1) promote appropriate assertive behavior of early childhood education student teachers with movement and rhythm activities using the High Scope teaching approach, and 2) compare appropriate assertive behavior of early childhood education student teachers with movement and rhythm activities using the High Scope teaching approach. The sample group used in the study was 25 second-year early childhood education student teachers, first semester, academic year 2024, Faculty of Education, Thepsatri Rajabhat University. The instruments used included 1) lesson plans (TQF 3, subject: Rhythm, and Movement for Early Childhood) and the High Scope teaching approach, totaling 10 plans; 2) 5 movement and rhythm activity tests; 3) an assessment of appropriate assertive behavior, a 5-item checklist with 15 points. The statistics used were mean, standard deviation, and t-test. The research results found that 1) Early childhood education students who received activities to promote appropriate assertive behavior of early childhood education students with movement and rhythm activities using the High Scope teaching approach had more appropriate assertive behavior. 2) Comparing the difference in scores of appropriate assertive behavior of early childhood education students with movement and rhythm activities using the High Scope teaching approach, after the activities, the scores were higher than before the activities with statistical significance at the .05 level.

Keywords: Assertive behavior; Movement and rhythm activities; High Scope teaching methods

บทนำ

พฤติกรรมของประชากรที่ปรับเปลี่ยนไปตามกระแสโลกาภิวัตน์เทคโนโลยีมีการเปลี่ยนแปลงดิจิทัลเทคโนโลยีอย่างฉับพลัน (Disruptive technology) ซึ่งส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจและสังคมทั่วโลก รวมทั้งด้านการเรียนการสอนในสถานศึกษาที่ดิจิทัลเทคโนโลยีส่งผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมทางด้านการจัดการเรียนการสอนการวิจัยการบริหารจัดการตลอดจนการสื่อสารทุกระดับโดยประเทศไทยได้กำหนดยุทธศาสตร์ชาติ และยุทธศาสตร์ประเทศไทย 4.0 เพื่อเตรียมความพร้อมกำลังคนทั้งด้านความรู้ ทักษะ สมรรถนะ ที่จำเป็นให้สามารถปรับตัวและรู้เท่าทันต่อกระแสความเปลี่ยนแปลงของโลกที่มีพลวัต และการแข่งขันอย่างเสรีและไร้พรมแดน ความทันสมัยทำให้การศึกษาสามารถเรียนรู้กันได้ข้ามประเทศ รวมถึงการติดต่อสื่อสารก็ทำให้ได้รับข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ มากมาย ทั้งทางบวก และทางลบ ตัวอย่างที่เหมาะสม และไม่เหมาะสม จึงทำให้เกิดการลอกเลียนแบบอย่างถูกต้องบ้าง และไม่ถูกต้องบ้าง เพราะขาดการชี้แนะที่ถูกต้อง จึงทำให้พฤติกรรมการแสดงออกของแต่ละบุคคล มีทั้งความเหมาะสมและไม่เหมาะสม พฤติกรรมที่ดีอาจถูกมองเป็นสิ่งที่ไม่ดี รวมถึง ปัญหาคุณภาพและมาตรฐานการจัดการศึกษาในทุกระดับ จุดอ่อนของระบบการศึกษา

และการพัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ เทคโนโลยีและการบริหารจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่ยังไม่เหมาะสม ขาดความคล่องตัว ยังมีความเหลื่อมล้ำในด้านโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษารวมทั้งปัญหาด้านคุณธรรม จริยธรรม และการขาดความตระหนักถึงความสำคัญของการมีวินัย ความซื่อสัตย์สุจริต และการมีจิตสาธารณะของคนไทยส่วนใหญ่ ส่งผลกระทบต่อระบบการศึกษา ที่ต้องปรับเปลี่ยนให้สนองและรองรับความท้าทายดังกล่าว จึงมีความจำเป็นที่ประเทศไทยต้องปฏิรูปการศึกษา เพื่อให้ระบบการศึกษาเป็นกลไกหลักของการขับเคลื่อนประเทศ ภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับใหม่ กรอบยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 (Phumphongkotchason, P. 2024)

พฤติกรรมกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมเป็นพฤติกรรมที่แสดงถึงความกล้าพูด กล้าคิด กล้ากระทำในสิ่งที่ถูกต้องและกล้าแสดงออกตามความรู้สึกที่แท้จริงของตนโดยไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น โดยมีวิธีการแสดงออกที่สอดคล้องกับสถานการณ์ ซึ่งแสดงถึงการมีความเคารพนับถือ ยอมรับและเห็นคุณค่าของบุคคลอื่นและของตนเองด้วย พฤติกรรมกล้าแสดงออกเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งสำหรับนักศึกษาครู เพราะนักศึกษาจะต้องนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันและทางด้านสังคม รวมถึงการทำงานและการประกอบอาชีพในอนาคต ซึ่งจะทำให้นักศึกษาเกิดความมั่นใจในการแสดงออกมากขึ้นอย่างเหมาะสมตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริง ในทางตรงกันข้ามหากนักศึกษาขาดความกล้าแสดงออกก็จะส่งผลให้นักศึกษาขาดความเชื่อมั่น และอาจจะต้องเผชิญกับปัญหาทางด้านการติดต่อสื่อสารหรือการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นด้วย ซึ่งจะทำให้เกิดความยากลำบากในการใช้ชีวิตและในการทำงาน อย่างไรก็ตามพฤติกรรมความกล้าแสดงออกของบุคคลสามารถที่จะฝึกฝนและสามารถพัฒนาให้เกิดขึ้นได้ เพื่อให้เกิดความกล้าแสดงออกและการแสดงออกอย่างเหมาะสมตามสถานการณ์ต่าง ๆ และทำให้สามารถมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Chaikla, K. 2018)

แนวการสอนแบบไฮสโคป (High Scope) เป็นการสอนที่เน้นการเรียนรู้แบบลงมือทำผ่านกิจกรรมเคลื่อนไหวร่างกายที่หลากหลาย จะเน้นการเรียนรู้แบบลงมือกระทำ (Active Learning) นักศึกษาจะได้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรงทำให้เกิดความคิด ความรู้ ความเข้าใจ และรู้จักลงมือแก้ปัญหาด้วยตนเองโดยใช้หลักปฏิบัติ 3 ประการ ดังนี้ 1. การวางแผน (Plan) 2. การปฏิบัติ (Do) 3. การทบทวน (Review) (Office of the Secretary of the Education Council. 2022)

กิจกรรมการเคลื่อนไหว เป็นกิจกรรมที่จัดให้เด็กได้เคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายอย่างอิสระตามจังหวะ โดยใช้เสียงเพลง คำคล้องจอง เครื่องเคาะจังหวะ และอุปกรณ์อื่น ๆ มาประกอบการเคลื่อนไหว ซึ่งจังหวะและดนตรีที่ใช้ประกอบ ได้แก่ เสียงตบมือ เสียงเพลง เสียงเคาะไม้ เคาะเหล็กกรึงกรึง รำมะนา กลองกรับ ฯลฯ มาประกอบการเคลื่อนไหว โดยมีรูปแบบกิจกรรม ดังนี้ รูปแบบที่ 1) กิจกรรมการเคลื่อนไหวพื้นฐาน มี 2 ประเภท คือ การเคลื่อนไหวอยู่กับที่ เช่น ตบมือ ผงกศีรษะ ขยิบตา ชันเข่า เคาะเท้าเคลื่อนไหวมือและแขน มือและนิ้วมือ เท้าและปลายเท้า การเคลื่อนไหวเคลื่อนที่ เช่น คลาน คืบ เดิน วิ่ง กระโดด คืบมา ก้าว กระโดด เขย่ง ก้าวซิด รูปแบบที่ 2) กิจกรรมการเคลื่อนไหวที่สัมพันธ์กับเนื้อหา เป็นกิจกรรมที่จัดให้เด็กได้เคลื่อนไหวร่างกาย โดยเน้นการทบทวนเรื่องที่รับรู้จากกิจกรรมอื่น และนำมาสัมพันธ์กับสาระการเรียนรู้หรือเรื่องอื่น ๆ ที่สนใจ (Early Childhood Education Curriculum Guide. 2017)

จากข้อความข้างต้น ลักษณะการเคลื่อนไหวของของนักศึกษาอาจมีลักษณะต่าง เช่น ช้า เร็ว นุ่มนวล ทำท่าทางขึงขัง ร่าเริง มีความสุข หรือเศร้าโศกเสียใจ และมีทิศทางการเคลื่อนไหวที่แตกต่างกัน เช่น การเคลื่อนไหวไปข้างหน้าและข้างหลัง ไปข้างซ้ายและข้างขวา เคลื่อนตัวขึ้นและลง หรือเคลื่อนไหวรอบทิศทาง โดยให้มีระดับของการเคลื่อนไหวสูง กลาง และต่ำ เพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม ผู้วิจัยได้บูรณาการกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะกับแนวการสอนไฮสโคปโดยให้นักศึกษาได้วางแผน (Plan) การลงมือปฏิบัติ (Do) และการทบทวน (Review) จากประสบการณ์การจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนที่ผู้วิจัยสอน พบว่า มีนักศึกษาครูสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยมีพฤติกรรมไม่กล้าแสดงออก หรือมีพฤติกรรมการแสดงออกไม่เหมาะสม มีจำนวนมาก อาจเป็นเพราะขาดความรู้ ความเข้าใจ ขาดความมั่นใจในตนเอง ทำให้เงินอาย กลัวการพูดนำเสนองาน ฯลฯ จึงมีพฤติกรรมการแสดงออกที่ไม่เหมาะสม หรือประหม่า หากไม่ได้รับการฝึกฝนอาจส่งผลให้ขาดโอกาสการก้าวหน้าในการเรียน การทำงานร่วมกับผู้อื่น และการงานในอนาคต ถ้าหากบุคคลใดมีความบกพร่องเกี่ยวกับการกล้าแสดงออก บุคคลนั้นมักจะพบกับปัญหาทั้งในด้านบุคลิกภาพที่ดี ตลอดจนการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น จนเกิดความประหม่า กลัว วิตกกังวลต่าง ๆ ตามมา เพราะในอนาคต นักศึกษากลุ่มนี้ต้องไปประกอบอาชีพครูระดับปฐมวัย จึงจำเป็นต้องอย่างยิ่งในการเป็นแบบอย่างที่ดีงาม ในการแสดงออกที่เหมาะสม ให้กับเด็กปฐมวัยซึ่งเป็นวัยกำลังเลียนแบบพฤติกรรมของบุคคลรอบตัว

วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1) เพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมของนักศึกษาครูสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยด้วยแนวการสอนแบบไฮสโคป
- 2) เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมของนักศึกษาครูสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ด้วยแนวการสอนแบบไฮสโคปก่อน และหลังการจัดกิจกรรม

การทบทวนวรรณกรรม

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีรายละเอียดดังต่อไปนี้ (Spiegler, M. D., & Guevremont, D. C. 1993) กล่าวว่า พฤติกรรมการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม คือ การกระทำที่ปลอดภัยและยังคงรักษาสีของตนในสถานการณ์ที่มีการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลโดยปราศจากการละเมิดสิทธิของผู้อื่น สอดคล้องกับ (Willis, L., & Daisley, J. 1995) กล่าวว่า พฤติกรรมการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม คือ รูปแบบของพฤติกรรมที่แสดงให้เห็นถึงความเคารพในตนเอง และผู้อื่น ซึ่งหมายความว่า ความกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมนั้นเกี่ยวกับการจัดการหรือเผชิญกับความรู้สึกที่มีต่อตนเองและผู้อื่น โดยสามารถยอมรับได้ แม้ว่าจะมีผลเกิดขึ้นตามมาแบบใดก็ตาม รวมถึง (Chaikla, K. 2018) ได้ให้ความหมายของ พฤติกรรมการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม ไว้ว่าเป็นการแสดงออกทางความคิดเห็น ความสนใจ ความต้องการ ความเชื่อ ความรู้สึกและอารมณ์ของตนเองทั้งด้านที่รู้สึกพึงพอใจและไม่พึงพอใจได้อย่างเปิดเผย ตรงไปตรงมาตามสิทธิและเสรีภาพของตนเองโดยไม่ละเมิดผู้อื่น ถูกต้องตามกาลเทศะและปราศจากความ วิตกกังวลใด ๆ ทั้งสิ้น และยังสอดคล้องกับ (Lapthanawirun, T. 2019) ได้ให้ความหมายของ พฤติกรรม

กล้าแสดงออกไว้ว่า เป็นความสามารถในการแสดงออกด้านการคิดการพูด การกระทำ ซึ่งรวมถึงอารมณ์ความรู้สึก ทั้งนี้ความสามารถในการแสดงออกดังกล่าวของบุคคลต่อสถานการณ์ต่าง ๆ นั้นจะต้องเป็นไปอย่างถูกต้องและเหมาะสมโดยไม่ต้องไม่รู้สีกผิดด้วย สอดคล้องกับ (Chantawarit, N., Photikham, N. and Pakmruek, W. 2021) ศึกษาดนตรี กิจกรรมเคลื่อนไหว และจังหวะ เพื่อส่งเสริมพัฒนาทักษะทางด้านร่างกายของเด็กปฐมวัย จากการศึกษาพบว่าดนตรี กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะมีความสำคัญต่อการพัฒนาทักษะด้านร่างกายของเด็กปฐมวัย เพราะการเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย ทำให้เด็กนอกจากจะมีสุขภาพร่างกายแข็งแรงแล้ว ยังช่วยให้เด็กเก่ง ดี และมีความสุข สนุกสนานเพลิดเพลินผ่านดนตรี เสียงเพลง และทำนองจากเครื่องดนตรี ดังนั้นจึงได้นำความสำคัญของการจัดกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะเพื่อส่งเสริมให้เด็กเกิดจินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์และส่งเสริมพฤติกรรมมารกล้าแสดงออก มีความมั่นใจในตนเองมากขึ้น นำไปสู่การการมีบุคลิกภาพที่ดี

ดังนั้นการเคลื่อนไหวร่างกายประกอบจังหวะเพลงให้มีลีลา ท่าทางที่สวยงาม จึงต้องได้รับการฝึกฝนที่ถูกต้องจึงจะช่วยให้สามารถส่งเสริมพฤติกรรมมารกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม เกิดความมั่นใจในตนเอง และมีบุคลิกภาพที่สวยงาม และยังช่วยส่งเสริมความมั่นใจในตนเอง ให้เกิดมารกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม ควรฝึกฝนเป็นประจำและต่อเนื่อง การแสดงออกที่เกิดจากอารมณ์และความรู้สึกหรือเกิดจากจินตนาการเมื่อมีสิ่งเร้า เช่น เสียงดนตรีชนิดต่าง ๆ จังหวะเคาะประกอบเพลงที่มีความไพเราะ หรือเร้าใจก็จะเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายให้เข้ากับเสียงดนตรี หรือเสียงเพลงจังหวะอื่น ๆ โดยการเคลื่อนไหวร่างกายได้อย่างเป็นอิสระ และการเคลื่อนไหวร่างกายประกอบเพลงหากฝึกฝนเป็นประจำทำให้บุคคลเกิดความมั่นใจ และกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม ส่งผลให้บุคคลมีบุคลิกภาพที่ดี

ระเบียบวิธีวิจัย/วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมมารกล้าแสดงออกที่เหมาะสมออกของนักศึกษาครูสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ด้วยกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ โดยใช้แนวการสอนแบบไฮสโคป มีรายละเอียดดังนี้ 1) ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาครูสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี จำนวน 2 ห้อง โดยมีนักศึกษาทั้งหมดจำนวน 52 คน 2) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาครูสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี จำนวน 1 ห้อง โดยมีนักศึกษาทั้งหมดจำนวน 25 คน กลุ่มตัวอย่างได้มาแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนการสอน (มคอ. 3 รายวิชา ลีลา จังหวะ และการเคลื่อนไหวสำหรับเด็กปฐมวัย) และแนวการสอนแบบไฮสโคป
2. แบบทดสอบพฤติกรรมมารกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม จำนวน 5 กิจกรรม ประกอบด้วย 1) กิจกรรมเคลื่อนไหวร่างกายประกอบจังหวะเคาะพื้นฐาน 2) กิจกรรมเคลื่อนไหวร่างกาย ภายหลังบริหารประกอบ

เพลง 3) กิจกรรมเคลื่อนไหวร่างกายเชิงสร้างสรรค์ 4) กิจกรรมเคลื่อนไหวร่างกายท่าทางประกอบ การร้องเพลง 5) กิจกรรมเคลื่อนไหวแสดงท่าทางเป็นผู้นำ ผู้ตาม

3. แบบประเมินพฤติกรรมทางการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม โดยใช้แบบตรวจสอบรายการ (check list) และแบบบันทึกพฤติกรรม

การสร้าง และการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การเสริมสร้างพฤติกรรมทางการกล้าแสดงออกที่เหมาะสมออกของนักศึกษาครูสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ด้วยกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ โดยใช้แนวการสอนแบบไฮสโคป โดยดำเนินการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

1. สร้างแผนการจัดการเรียนการสอน (มคอ. 3 รายวิชา ลีลา จังหวะ และการเคลื่อนไหวสำหรับเด็กปฐมวัย) และแนวการสอนแบบไฮสโคป มีรายละเอียดดังนี้ 1) ศึกษาค้นคว้า เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวกับพฤติกรรมทางการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมออกอย่างเหมาะสม 2) ศึกษาค้นคว้า เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ 3) ศึกษาค้นคว้า เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวกับกับแนวการสอนแบบไฮสโคป 4) ศึกษาคู่มือหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2560 5) จัดทำแผนการจัดการจัดการเรียนการสอน (มคอ. 3 รายวิชา ลีลา จังหวะ และการเคลื่อนไหวสำหรับเด็กปฐมวัย) และแนวการสอนแบบไฮสโคป ซึ่งมีรายละเอียดของโครงสร้าง ประกอบด้วย จุดประสงค์ สารการเรียนรู้ วิธีการดำเนินกิจกรรม สื่อการจัดกิจกรรม และการประเมินผล

2. นำแผนการจัดการจัดการเรียนการสอน (มคอ. 3 รายวิชา ลีลา จังหวะ และการเคลื่อนไหวสำหรับเด็กปฐมวัย) และแนวการสอนแบบไฮสโคป ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา และความสอดคล้องกับจุดประสงค์ สารการเรียนรู้ วิธีการดำเนินกิจกรรม สื่อการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล

3. นำแผนการจัดการจัดการเรียนการสอน (มคอ. 3 รายวิชา ลีลา จังหวะ และการเคลื่อนไหวสำหรับเด็กปฐมวัย) และแนวการสอนแบบไฮสโคป ไปปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ โดยใช้เกณฑ์พิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญ 2 ใน 3 คน แล้วทำการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมินกับจุดประสงค์เพื่อให้แน่ใจว่าแผนการที่ปรับปรุงแล้วมีความเหมาะสม

4. ดำเนินการแก้ไขปรับปรุงแผนการจัดการจัดการเรียนการสอน (มคอ. 3 รายวิชา ลีลา จังหวะ และการเคลื่อนไหวสำหรับเด็กปฐมวัย) และแนวการสอนแบบไฮสโคป และจัดทำเป็นฉบับสมบูรณ์ และนำไปใช้จริงในการทดลองต่อไป

5. ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบด้วยกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ และแบบประเมินพฤติกรรมทางการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม จากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบและแบบประเมิน

6. สร้างแบบทดสอบด้วยกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ และแบบประเมินพฤติกรรมทางการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม โดยใช้แบบตรวจสอบรายการ (check list) มี 3 ระดับ ซึ่งผู้วิจัยใช้เกณฑ์ในการแบ่งระดับคะแนนตามวิธีของ Best, W. (1977). จำนวน 1 ชุด 15 คะแนน โดยมีเกณฑ์ คือ 3 = ดี, 2 = ปานกลาง, 1 = ควรส่งเสริม

7. นำแบบทดสอบด้วยกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ และแบบประเมินพฤติกรรมกรล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญโดยใช้เกณฑ์พิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญ 2 ใน 3 คน (ผู้เชี่ยวชาญเดียวกันกับการตรวจสอบแผนการจัดการเรียนการสอน) แล้วนำคะแนนหาค่าดัชนีความสอดคล้อง

8. นำแบบทดสอบด้วยกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ และแบบประเมินพฤติกรรมกรล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม ที่ผู้เชี่ยวชาญประเมินแล้วนำมาตรวจสอบและคำนวณหาค่าความสอดคล้องกับจุดประสงค์ (IOC) พบว่า แบบทดสอบ และแบบประเมินมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ มีระดับคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 0.6 – 1.00 ซึ่งถือว่าเชื่อถือได้

9. จัดทำแบบทดสอบด้วยกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ และแบบประเมินพฤติกรรมกรล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม พร้อมด้วยคู่มือการใช้เป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้จริงในการทดลองต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการทดลองกับนักศึกษาครูสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ชั้นปีที่ 2 ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โดยได้ทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 25 คน ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

1. ชี้แจงให้นักศึกษาทราบเกี่ยวกับกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวการสอนแบบไฮสโคป เพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมกรล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม

2. ชี้แจงให้นักศึกษาทราบถึงเนื้อหารายละเอียดของวิชาที่จะสอน รายละเอียดเกี่ยวกับกิจกรรมที่ต้องดำเนินการในรายวิชา และขั้นตอนกระบวนการเก็บรวบรวมคะแนนและข้อมูลต่าง ๆ ของนักศึกษาสำหรับใช้ในการดำเนินงานวิจัย

3. ชี้แจงให้นักศึกษาทราบขั้นตอนการเรียนการสอนแบบไฮสโคป โดยใช้หลักปฏิบัติ 3 ขั้นตอน คือ

ขั้นที่ 1 ผู้วิจัยให้นักศึกษาการวางแผน (Plan) เป็นการกำหนดแนวทางการปฏิบัติ วิธีการออกแบบกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ ตามหัวข้อที่กำหนดด้วยการสนทนาร่วมกันระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา หรือนักศึกษากับนักศึกษาว่าจะออกแบบกิจกรรมอย่างไรในแต่ละรูปแบบ โดยการเขียนแผนการจัดประสบการณ์ด้วยกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ สำหรับเด็กปฐมวัย

ขั้นที่ 2 ผู้วิจัยให้นักศึกษาลงมือปฏิบัติ (Do) เป็นการจัดกิจกรรมตามแผนการจัดประสบการณ์ด้วยกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ สำหรับเด็กปฐมวัย เป็นขั้นตอนที่นักศึกษาได้ลงมือปฏิบัติเป็นรายบุคคล โดยให้นักศึกษาแสดงบทบาทสมมติตนเองเป็นครู และเพื่อน ๆ ในห้องแสดงเป็นบทบาทสมมติเด็กปฐมวัย หมุนเวียน จนครบทุกคน

ขั้นที่ 3 ผู้วิจัยให้นักศึกษาทบทวน (Review) เป็นการสะท้อนคิดร่วมกัน โดยการนำเสนอหน้าห้องหลังจากจัดกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ เพื่อให้นักศึกษาได้ทบทวนว่าตนเองได้ปฏิบัติงานตามแผนที่ได้วางไว้หรือไม่ มีการเปลี่ยนแปลงอย่างไร บรรลุตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้อย่างไร มีความกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม อยู่ในระดับใด โดยให้นักศึกษาประเมินตนเอง เพื่อนประเมินเพื่อน อาจารย์ประเมินนักศึกษา ในทุกสัปดาห์

4. เมื่อผู้วิจัยชี้แจงให้นักศึกษาทราบขั้นตอนการเรียนการสอนแบบไฮสโคปให้เข้าใจทุกขั้นตอนแล้วนำแบบทดสอบ และแบบประเมินพฤติกรรมผลการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง โดยการวิจัยครั้งนี้ใช้แบบประเมินแบบตรวจสอบรายการ (checklist) ในการทดลอง

5. ผู้วิจัยประเมินพฤติกรรมผลการกล้าแสดงออกของนักศึกษา ด้วยกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ ก่อนการทดลอง (Pretest) กับกลุ่มตัวอย่างเป็นเวลา 1 สัปดาห์

6. ผู้วิจัยดำเนินการทดลองการเสริมสร้างพฤติกรรมผลการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม โดยจัดกิจกรรมกับกลุ่มตัวอย่าง เป็นระยะเวลา 10 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 วัน วันละ 4 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 10 ครั้งในชั่วโมงสอนตามตารางสอนระหว่างเดือนมิถุนายน ถึงเดือน กันยายน พ.ศ. 2567 โดยให้นักศึกษาจัดกิจกรรมตามรูปแบบที่กำหนดเป็นรายบุคคล โดยให้นักศึกษาแสดงบทบาทสมมติตนเองเป็นครู และเพื่อน ๆ ในห้องแสดงเป็นบทบาทสมมติเด็กปฐมวัย จัดกิจกรรมหมุนเวียนจนครบทุกคน และครบทุกกิจกรรม

7. ผู้วิจัยใช้วิธีการหลากหลายในการเก็บข้อมูล เพื่อจะได้ข้อมูลที่ครบถ้วน โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการ สังเกตพฤติกรรมเคลื่อนไหวร่างกาย การร้องเพลง การแสดงบทบาทสมมติ จากแบบประเมิน จากการจดบันทึก จากบันทึกวิดีโอ จากภาพถ่าย ขณะนักศึกษาจัดกิจกรรมในทุกสัปดาห์ โดยมีรายละเอียดตามการจัดลำดับ ดังนี้ 1) การเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร แผนการสอน และสื่อการสอน 2) การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสังเกตการทำกิจกรรม และทำงานกลุ่มร่วมกับเพื่อน 3) การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการปฏิบัติตามข้อตกลงร่วมกันในชั้นเรียน 4) การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสังเกตพฤติกรรมขณะจัดกิจกรรม และการสนทนากลุ่ม ตอบ

8. เมื่อเสร็จสิ้นการทดลอง ผู้วิจัยทำการประเมินหลังการทดลอง (Posttest) โดยใช้แบบประเมินพฤติกรรมกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม แบบตรวจสอบรายการ (checklist) ซึ่งเป็นแบบประเมินชุดเดียวกับที่ใช้ในการประเมินก่อนทดลอง (Pretest) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย ก่อนและหลังการทดลอง และนำไปวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่า t-test เพื่อสรุปผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์พฤติกรรมผลการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมออกของนักศึกษาครูสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ด้วยกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ โดยใช้แนวการสอนแบบไฮสโคป โดยวิเคราะห์จากคะแนนที่ได้จากการประเมินนักศึกษาทั้ง ก่อนการทดลอง และหลังการทดลองโดยใช้เครื่องมือชุดเดียวกันจากค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. เปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมผลการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมออกของนักศึกษาครู ก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง

3. นำคะแนนพฤติกรรมผลการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมออกของนักศึกษาครูทั้งก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง นำมาทดสอบค่าที่ (t-test dependent) สถิติที่ใช้ในการวิจัยโดยคำนวณจากสูตรของ Srisaard,B .(2011)

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการทดลองกับนักศึกษาครูสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี จำนวน 1 ห้อง โดยมีนักศึกษาทั้งหมดจำนวน 25 คน ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 การเสริมสร้างพฤติกรรมการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมของนักศึกษาครูสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยด้วยกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ โดยใช้แนวการสอนแบบไฮสโคป ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ผลการวิจัยปรากฏผล ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงผลคะแนนพฤติกรรมการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมของนักศึกษาครู สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ก่อน และหลังการทดลอง มีค่าเฉลี่ยโดยรวม ดังนี้

คะแนน	N	$\bar{x}$	SD	t^*	p
ก่อนการทดลอง	25	11.04	1.24	1.71	0.00
หลังการทดลอง	25	14.48	1.00		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นถึงความเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจนของพฤติกรรมการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมของนักศึกษาครู สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย หลังจากได้รับการจัดกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ โดยใช้แนวการสอนแบบไฮสโคป ก่อนการทดลอง โดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมอยู่ที่ ($\bar{x}$ = 11.04) โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ (S.D. = 1.24) ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่านักศึกษาครูในกลุ่มนี้ยังมีพฤติกรรมการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมในระดับที่ค่อนข้างต่ำหรือยังไม่เหมาะสม อย่างไรก็ตาม หลังจากการทดลองเสร็จสิ้น ผลการวิเคราะห์ พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมของนักศึกษาครู เพิ่มขึ้นเป็น ($\bar{x}$ = 14.48) โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ (S.D. = 1.00) ซึ่งแสดงถึงการพัฒนาพฤติกรรมการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม ที่ดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ การเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังการทดลองโดยใช้ค่า t-test พบว่าค่า t ที่คำนวณได้เท่ากับ ($t^* = 1.71$) และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($p = 0.00$) ซึ่งบ่งชี้ว่าการเปลี่ยนแปลงไม่ได้เกิดจากความบังเอิญ แต่เป็นผลจากการจัดกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะโดยใช้แนวการสอนแบบไฮสโคปอย่างแท้จริง

ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 การเปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมของนักศึกษาครู สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ด้วยกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ โดยใช้แนวการสอนแบบไฮสโคป สามารถสรุปผลการเปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมของนักศึกษาครูสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย มีคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลองในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}$ = 11.04) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า พฤติกรรมการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมของนักศึกษาครูสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลอง ภาพรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{x}$ = 14.48) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า พฤติกรรมการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมของนักศึกษาครูสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดี ซึ่งกิจกรรมเสริมสร้างพฤติกรรมการกล้าแสดงออกอย่าง

เหมาะสม ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ กิจกรรมเคลื่อนไหวร่างกาย กายบริหารประกอบเพลง ($\bar{x} = 3.00$) รองลงมา คือ กิจกรรมเคลื่อนไหวร่างกายประกอบจังหวะเคาะพื้นฐาน และ กิจกรรมเคลื่อนไหวร่างกายเชิงสร้างสรรค์ ($\bar{x} = 2.96$ เท่ากัน) และกิจกรรมที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ กิจกรรมเคลื่อนไหวร่างกายทำท่าทางประกอบ การร้องเพลง ($\bar{x} = 2.72$)

หลังการทดลองการเสริมสร้างพฤติกรรมการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม เมื่อนำคะแนนเฉลี่ย มาเปรียบเทียบกับ พบว่า นักศึกษาครูสาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ปฐมวัย มีคะแนนหลังการทดลองสูงกว่า ก่อนการทดลอง โดยจะเห็นได้ว่ากิจกรรมเคลื่อนไหวร่างกาย กายบริหารประกอบเพลง มีคะแนนสูงกว่า เคลื่อนไหวร่างกายประกอบจังหวะเคาะพื้นฐาน กิจกรรมเคลื่อนไหวร่างกายเชิงสร้างสรรค์ กิจกรรมเคลื่อนไหวร่างกายทำท่าทางประกอบ การร้องเพลง และกิจกรรมเคลื่อนไหวแสดงท่าทางเป็นผู้นำ ผู้ตาม ทั้งก่อน และหลังการทดลอง เนื่องจากกิจกรรมเคลื่อนไหวร่างกาย กายบริหารประกอบเพลง มีความสนุกสนาน ดึงดูดความสนใจในการทำกิจกรรมได้ดี ทำให้จดจำท่าทาง การเคลื่อนไหวได้ง่าย มากกว่ากิจกรรมอื่น ๆ แต่หลังจากการจัดกิจกรรมเสริมสร้างพฤติกรรมการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมด้วยกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ โดยใช้แนวการสอนแบบไฮสโคป ส่งผลให้นักศึกษาครูสาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ปฐมวัย มีคะแนนพฤติกรรมการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมสูงขึ้นกว่า ก่อนการทดลอง

อภิปรายผลการวิจัย

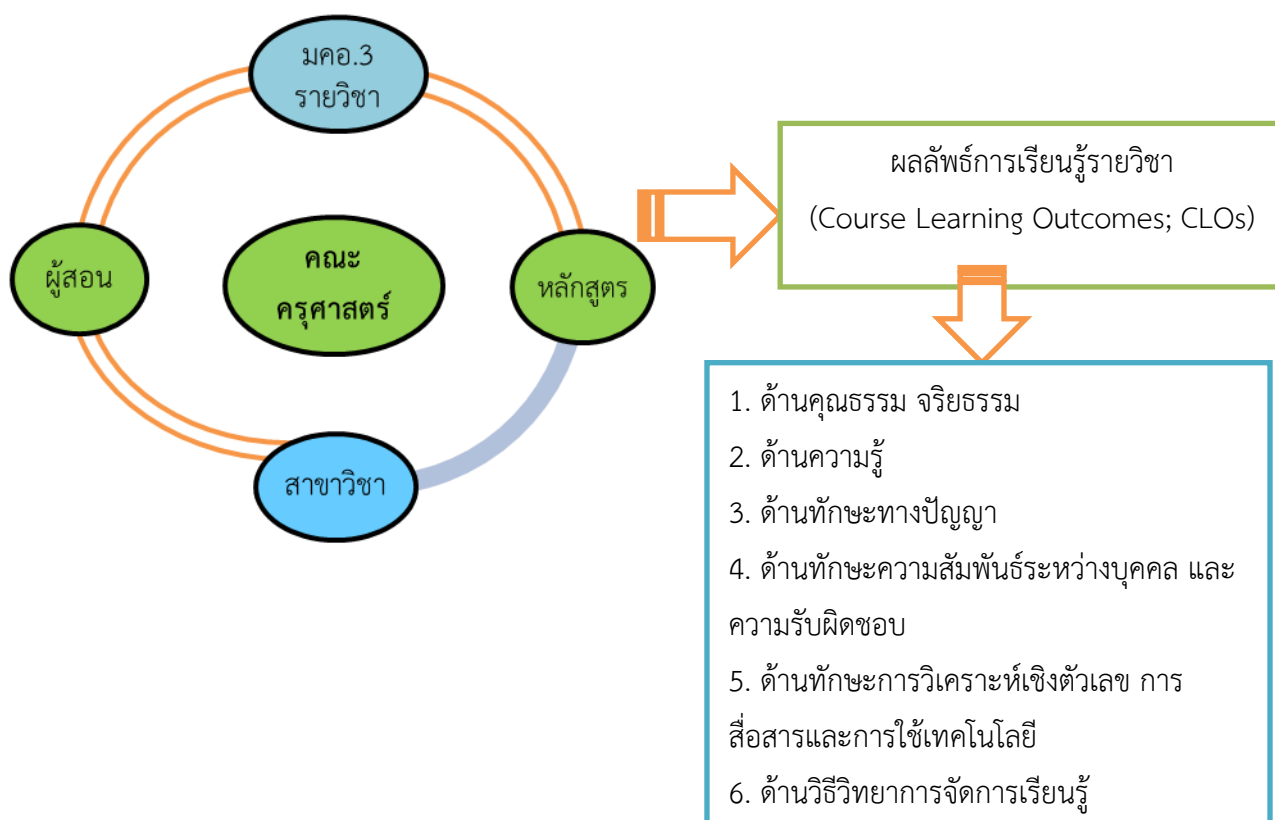
อภิปรายผลวัตถุประสงค์ที่ 1 ผลการเสริมสร้างพฤติกรรมการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมออกของ นักศึกษาครูสาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ปฐมวัย ด้วยกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ โดยใช้แนวการสอนแบบไฮสโคป พบว่า นักศึกษาครูมีพฤติกรรมการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมมากกว่าก่อนการทดลอง เช่น การตอบสนอง การนำเสนองานในชั้นเรียน การพูดต่อหน้าอาจารย์ และเพื่อนร่วมชั้นเรียน การร้องเพลงประกอบท่าทางต่าง ๆ ส่งผลให้นักศึกษามีพฤติกรรมการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมมากขึ้นมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (Lapthanawirun, T. 2019) ได้วิจัย พฤติกรรมการกล้าแสดงออกโดยวิธีการนำเสนอหน้าชั้นเรียน ของ นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนัย การรายวิชาการขายตรง ปีการศึกษาที่ 2562 จำนวน 40 คน จากผลการวิจัยครั้งที่ 1 พบว่า นักศึกษา มีพฤติกรรมการกล้าแสดงออก เฉลี่ยอยู่ที่ 2.15 อยู่ในเกณฑ์ปรับปรุงจากผลการวิจัยครั้งที่ 2 พบว่า นักศึกษามีพฤติกรรมการกล้าแสดงออกเฉลี่ยอยู่ที่ 4.06 อยู่ใน เกณฑ์ดี จากผลการวิจัยการใช้เทคนิคแบบการนำเสนอ หน้าชั้นเรียนมีผลทำให้นักศึกษา มีพฤติกรรมการกล้าแสดงออกมากขึ้น

อภิปรายผลวัตถุประสงค์ที่ 2 การเปรียบเทียบพฤติกรรมการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมออกของ นักศึกษาครูสาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ปฐมวัย ด้วยกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ โดยใช้แนวการสอนแบบไฮสโคป หลังการทดลอง โดยภาพรวมนักศึกษาศาสาวิชาการศึกษาศาสตร์ปฐมวัยมีพฤติกรรมการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม มีค่าคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง ทั้งนี้เนื่องมาจากการจัดกิจกรรมเคลื่อนไหว และ จังหวะ เป็นกิจกรรมที่มีหลากหลายรูปแบบและน่าสนใจ เข้าใจง่าย มีความสนุกสนาน ทำให้นักศึกษาครูกล้า

แสดงออกอย่างเหมาะสม เกิดความมั่นใจในตนเองไม่ประหม่า หรือเขินอาย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (Mahasukon, N. 2018) ได้วิจัย การจัดประสบการณ์ตามแนวคิดไฮสโคปเพื่อพัฒนาทักษะพื้นฐาน ทางคณิตศาสตร์ ของนักเรียนอนุบาลชั้นอนุบาลชั้นปีที่ 1 จำนวน 70 คน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1) ทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนอนุบาลชั้นปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยการจัดประสบการณ์แบบปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05 2) ทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนอนุบาลชั้นปีที่ 1 ด้วยการจัดประสบการณ์ตาม แนวคิดไฮสโคป หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3) ทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ ของนักเรียนอนุบาลชั้นปีที่ 1 ที่ได้รับจัดประสบการณ์ตามแนวคิด ไฮสโคป สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดประสบการณ์แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ (Laurinburg, P. 2017) ได้วิจัย การใช้กล้ามเนื้อใหญ่ของเด็กปฐมวัยก่อนและหลัง ได้รับการจัดกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะประกอบเกม กลุ่มตัวอย่าง คือ เด็กปฐมวัย อายุระหว่าง 4-5 ปี จำนวน 12 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อใหญ่ของเด็กปฐมวัย หลังจากที่ได้รับการจัดกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะประกอบเกมสูงกว่าความสามารถดังกล่าวก่อนการจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สรุปองค์ความรู้

จากผลการวิจัยการเสริมสร้างพฤติกรรมการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมออกของนักศึกษาครูสาขาวิชา การศึกษาปฐมวัย ด้วยกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ โดยใช้แนวการสอนแบบไฮสโคป ช่วยทำให้นักศึกษามีบุคลิกที่ดีขึ้น สามารถปรับตัว มีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าแสดงออก กล้าพูดต่อหน้าผู้อื่น กล้าเข้าร่วมกิจกรรม ได้รับการยอมรับจากเพื่อน พฤติกรรมการแสดงออกอย่างเหมาะสมเป็นสิ่งสำคัญยิ่งสำหรับนักศึกษาครู สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย เพราะจะต้องนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันและทางด้านสังคม รวมถึงการทำงานในอนาคตต่อไป ซึ่งจะทำให้นักศึกษาเกิดความมั่นใจในการแสดงออกอย่างเหมาะสม มากขึ้น ในทางกลับกันหากนักศึกษาไม่มีความกล้าแสดงออกก็จะส่งผลให้นักศึกษาขาดความเชื่อมั่น และอาจจะต้องเผชิญกับปัญหาทางด้านการติดต่อหรือการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นด้วย ซึ่งจะทำให้เกิดความยากลำบากในการทำงาน อย่างไรก็ตามพฤติกรรมการกล้าแสดงออกสามารถที่จะฝึกฝนและสามารถพัฒนาให้เกิดขึ้นได้ในตัวของบุคคลให้เกิดความกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม โดยเปรียบเทียบจากผลต่างของคะแนน หลังทำกิจกรรมสูงกว่า ก่อนทำกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญอยู่ที่ .05 โดยสามารถแสดงเป็นแผนภาพได้ดังนี้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1. การจัดกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ เป็นกิจกรรมที่มีหลากหลายรูปแบบ เกิดความสนุกสนาน ทำให้นักศึกษารู้สึกผ่อนคลาย ก่อนเข้าสู่บทเรียนได้ทุกรายวิชา โดยจัดกิจกรรมเคลื่อนไหวร่างกายในรูปแบบต่าง ๆ ทั่วทั้งชั้นเรียนในทุกรายวิชา เพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมมารยาทการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม และเป็นการกระตุ้นนักศึกษาให้สนุกสนาน ร่าเริง ก่อนเรียน

2. การเสริมสร้างพฤติกรรมมารยาทการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม สามารถใช้กิจกรรมอื่น ๆ เช่น การแสดงบทบาทสมมติประกอบการเล่านิทาน เป็นต้น เพื่อให้นักศึกษามีพฤติกรรมมารยาทการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมกับเวลา กับบุคคล และสถานที่ ที่ไม่ใช่เฉพาะในห้องเรียนเท่านั้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. อาจารย์ผู้สอนควรคำนึงถึงกิจกรรมการเรียนการสอน และรายวิชาที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดกิจกรรมให้สอดคล้อง กับคำอธิบายรายวิชา และแผนการจัดการเรียนการสอน (มคอ.3) และเพื่อให้เกิดการเสริมสร้างพฤติกรรมมารยาทการกล้าแสดงออกทางด้านต่าง ๆ เพื่อให้นักศึกษาสามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้ในชีวิตประจำวัน

2. อาจารย์ผู้สอนควรมีการศึกษาข้อมูลของนักศึกษา ของรายวิชา และควรจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรม มารยาทการกล้าแสดงออกของนักศึกษาตั้งแต่เริ่มเรียนในแต่ละรายวิชาทุกชั้นปีอย่างต่อเนื่องเพื่อจะได้พัฒนาให้นักศึกษามีความกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมอย่างถาวร

References

- Best , W. (1977). Research in Education. 3rd ed. Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice Hall, Inc.
- Srisaard, B. (2011). Preliminary research (9th ed.). Bangkok: Suwiriyan.
- Department of Academic Affairs, Ministry of Education. (2017). Early Childhood Education Curriculum B.E. 2017. Bangkok: Printing House Teachers Council Ladprao.
- Chaikla, K. (2018). Appropriate assertive behavior of students at Silpakorn University Demonstration School. Bangkok: Silpakorn University.
- Ministry of Education. (2017). Early Childhood Education Curriculum Guide 2017. Bangkok: Office of the Basic Education Commission.
- Chantawarit, N., Photikham, N. and Pakmruek, W. (2021). Music, Movement Activities, and Rhythm to Promote the Development of Physical Skills in Early Childhood. Journal of Buddhist Philosophy Evolution.
- Mahasukhon, N. (2018). Organizing experiences based on High Scope concept to develop basic skills in mathematics of kindergarten students in the first year of kindergarten. Faculty of Industrial Education, Rajamangala University of Technology Thanyaburi.
- Office of the Secretary of the National Education Council. (2017). National Education Plan 2017 - 2036, Ministry of Education.
- Phumphongkotchason, p. (2024). Models for the development of educational professional skills to drive and enhance innovation in educational management in developing educational administrators for sustainability and efficiency in the digital age. Journal of MCU Buddhapanya Review Vol. 9No.5 (September-October)
- Spiegler, M. D., & Guevremont, D. C. (1993). Contemporary Behavior Therapy: Brooks/Cole Publishing Company.
- Lapthanawirun, T. (2019). A study of the behavior of expressing oneself by presenting in front of the class of the second-year vocational certificate students. Technology College. Bangkok:
- Willis, L., & Daisley, J. (1995). Springboard: Women's Development Workbook: Hawthorn Press.

